

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (170) TÈXTIL (72). ROCA I POUS (4)

Els balanços dels anys 1936 i 1937 de Roca i Pous i Cia Empresa Col·lectivitzada van ser negatius. Més de cent disset mil pessetes de pèrdues el 1936 i prop de vint-i-una mil el 1937.

*Gabriel Roca i
Torrella*

Amb l'entrada de l'exèrcit nacional, els antics propietaris van recuperar la propietat i la direcció de l'empresa, que engegà un intens procés de creixement. El 18 de març de 1940 es canvià la forma jurídica de la societat a societat anònima, i passà a denominar-se **SA Manufacturas Roca Pous**. El capital social s'establí en sis-centes mil pessetes, representades per sis-centes accions de mil pessetes cadascuna. Un total de cent accions eren preferents i participaven dels resultats, mentre que les altres cinc-centes rebien un interès fins a un 6%.

Josep Pous i Ballbé

Les accions preferents es van repartir en parts exactes i amb pacte de sindicació entre els quatre socis o grups familiars (Roca, Pous, Figueras i Vilaseca). L'objecte social no va variar: tint i blanqueig de teixits de llana, de llana no manufacturada o pentinada i de teixits de seda, aprestos i acabats.

El 16 de febrer de 1943, Marc Figueras plega de l'empresa i ven la seves accions als altres tres socis que se les reparteixen a parts iguals. El 7 de maig següent, el capital social s'augmentà fins a dos

milions de pessetes. El 1946 l'empresa declarava una capacitat de producció anual en un torn de vuit hores de vint-i-dues mil peces de llana i vint-i-cinc mil de raïó i cotó, amb un global de tres-cents cinquanta mil quilos de matèries tintades.

El 1956, Josep Pous va ser nomenat administrador de la societat i, el juliol de 1960, Pere Vilaseca va renunciar a aquest mateix càrrec. El 4 de maig de 1954, una nova ampliació augmentava el capital fins a cinc milions cent mil pessetes. A finals de 1960, SA Manufacturas Roca i Pous va rebre un préstec amb garantia hipotecària de béns mobles i

immobles del Banc de Crèdit Industrial de cinc milions de pessetes, que va ser cancel·lat el 1971.

SA Manufacturas Roca i Pous havia experimentat en dues dècades un creixement espectacular. De seixanta-nou treballadors que tenia el 1940, havia passat a 146 el 1946, i a cent vuitanta-un el 1956. Era, en personal,

Personal de l'empresa Roca i Pous el 1940

la quarta empresa del ram de l'aigua de Terrassa. Només la superava Filats i Tints Soler, Manufactura Auxiliar i Tints Guardiola. També havia obert la porta de l'accionariat, i el 1956, la societat tenia seixanta accionistes; i dos anys després, vuitanta-sis. És curiós identificar entre ells a

gent del món dels Amics de les Arts com l'escultor Armiño, Rafel Vancells, Domènec Moliné "Càscars" o el "Cisquet" Boada, que, suposem, els havien atret cap a l'accionariat per l'amistat amb Josep Pous.

La crisi de la indústria tèxtil dels anys setanta i vuitanta arribarà també implacablement a Roca i Pous, que va començar la dècada dels noranta sense perspectives de subsistir. El setembre de 1990, va haver de presentar un expedient de suspensió de contractes per sis mesos, i va cessar l'activitat. Després d'un mes i mig de negociacions amb el personal, sense arribar a cap acord, el 22 de febrer de 1991, Roca i Pous presenta al jutjat un expedient de fallida. Poc després, el 14 de maig, moria Gabriel Roca. Així, desapareixia una altra de les empreses més emblemàtiques de la ciutat. Era, llavors, amb 130 anys, la indústria tèxtil més antiga de la ciutat, ja que quan la Cambra de Comerç celebrà el seu centenari, Roca i Pous va declarar el 1906, any de la constitució d'Oliver i Torrella, com l'any de la seva creació. Ja hem explicat en el primer dels quatre suplementes, que per conèixer la data exacta de fundació de la indústria s'ha de recular fins al 1861.

RAFEL COMES